

Justitsministeriet Administrationsafdelingen

Kontor: Budget- og Planlægnings-
kontoret
Sagsnr.: 2005-0091-0026
Dok.: HLS40251

Besvarelse af spørgsmål nr. 210 af 10. august 2005 fra Folketingets Retsudvalg.

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen fra Bang Sørensen, jf. REU alm. del – bilag 388, herunder især i forhold til hvilke muligheder Bang Sørensen har for at få erstatningsspørgsmålet prøvet ved domstolene og for i den forbindelse at opnå fri proces.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Domstolsstyrelsen og Civilstyrelsen.

Domstolsstyrelsen har om den omhandlede sag oplyst følgende:

”Sagen drejer sig om Aktivbankens (nu Sydbank A/S) salg af Lis Bang Sørensens ejendom i efteråret 1993. Salget skete i henhold til fuldmagt.

Lis Bang Sørensen gjorde gældende, at Aktivbanken ikke havde overholdt fuldmagtens begrænsninger og rejste derfor indsigelse mod tinglysningen af skødet, der herefter blev lyst med frist med henblik på indhentelse af supplerende oplysninger. Skødet blev dog efterfølgende underskrevet af Lis Bang Sørensen mod, at en konkursbegæring indgivet af Aktivbanken blev tilbagekaldt. Skødet blev herefter endeligt lyst ved tinglysningskontoret i Faaborg.

Lis og Ove Bang Sørensen anlagde efterfølgende sag mod Sydbank A/S med påstand om erstatning. Ved dom af 26. april 2000 frifandt Østre Landsret Sydbank A/S for erstatningskravet. Lis og Ove Bang Sørensen ankede dommen til Højesteret, der den 18. januar 2001 afviste at imødekomme Bang Sørensens anmodning om forhøjelse af påstanden, fremsættelse af nyt anbringende og udmeldelse af syn og skøn m.v., hvorefter de hævdede anken.

Ove Bang Sørensen har herefter rettet henvendelse til Retten i Faaborg, Østre Landsret, Højesteret samt Domstolsstyrelsen med krav om erstatning for det i sagen påståede tab, idet han efter det oplyste ikke finder, at hans sag er blevet behandlet korrekt.

I brev af 1. juni 2004 har Domstolsstyrelsen afvist Ove Bang Sørensens krav om erstatning mod styrelsen og har henvist ham til at anlægge erstatningssag ved domstolene.

I breve af 16. januar, 29. marts, 1. juni, 16. juli, 24. august og 29. oktober 2004 samt ved møde afholdt den 11. oktober 2004 i Domstolsstyrelsen har styrelsen i øvrigt oplyst Ove Bang Sørensen om, at styrelsen er en administrativ myndighed og derfor ikke kan gribe ind overfor eller ændre konkrete afgørelser truffet af domstolene, ligesom det er blevet oplyst, at styrelsen af principielle grunde heller ikke kan udtale sig herom. Domstolsstyrelsen har i den forbindelse forklaret Ove Bang Sørensen, at styrelsen ikke har indflydelse på domstolenes forretningsgange, det udførte arbejde og de afgørelser der træffes, men at domstolenes afgørelser alene kan anfægtes ved appel, i det omfang retsplejelovens regler giver mulighed herfor.

Endvidere har Domstolsstyrelsen vejledt Ove Bang Sørensen om muligheden for at klage over en dommers adfærd efter retsplejelovens §§ 48 og 49.

Det kan i øvrigt oplyses, at Østre Landsrets præsident i breve af 21. og 30. januar 2004 samt af 20. februar 2004 har afvist at tage stilling til Ove Bang Sørensens erstatningskrav under henvisning til, at præsidenten ikke har mulighed for at anfægte domstolenes judicielle afgørelser. I breve af 5. og 19. januar 2004 har Højesteret ligeledes afvist klagers krav.”

Om mulighederne for at få fri proces har Civilstyrelsen oplyst følgende, hvortil Justitsministeriet skal henvise:

”Bang Sørensen har i sin henvendelse bl.a. anført, at han mener, at han efter menneskerettighederne har et retskrav på fri proces uanset økonomisk formåen.

Efter retsplejelovens § 330 kan der efter ansøgning meddeles en person fri proces, hvis ansøgeren skønnes at have rimelig grund til at føre proces og ikke uden at lide væsentlige afsavn kan betale de omkostninger, der er forbundet med sagen.

Ved vurderingen af, hvorvidt ansøgeren skønnes at have rimelig grund til at føre proces, lægges der i almindelighed vægt på, om der er udsigt til, at retssagen vil få et gunstigt udfald for ansøgeren. Der henvises herved til Betænkning nr. 404/1966 om ændring af reglerne om fri proces og organisation af den vederlagsfri retshjælp, s. 15.

Myndighedernes afgørelser om fri proces beror på en konkret vurdering af sagens nærmere omstændigheder. Den omstændighed, at modparten er en offentlig myndighed, er et moment, som efter praksis kan tillægges betydning, således at kravet til, at ansøgeren skal have udsigt til at vinde sagen, lempes.

I den konkrete sag stadfæstede Civilstyrelsen ved afgørelse af 21. juni 2005 Statsamtet Fyns afgørelse om afslag på fri proces til en sag mod Domstolsstyrelsen. Begrundelsen herfor var, at det ikke fandtes godtgjort, at Retten i Faaborg havde handlet ansvarspådragende.

I afgørelsen blev det tilføjet, at et eventuelt krav i øvrigt måtte anses at være forældet, og at det efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis ikke er i strid med menneskerettighedskonventionens artikel 6 om retten til at få sin sag afgjort ved domstolene, at en afgørelse om fri proces træffes på grundlag af en saglig vurdering af udsigterne til, at sagen kan vindes. I sagens vurdering er også indgået det forhold, at modparten er en offentlig myndighed.

Civilstyrelsen behandler for tiden en anmodning fra Bang Sørensen om genoptagelse af afgørelsen. Desuden behandler Civilstyrelsen en klage fra Bang Sørensen over statsamtets afslag på fri proces til en erstatningssag mod dommerne i Østre Landsret.”